

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Til hr. Ole Espersen skal jeg svare, at Fremskridtspartiet er fuldstændig enig i, at hele appel- og rekursystemet såvel inden for retsplejen som inden for forvaltningsretten i allerhøjeste grad trænger til et fornyet gennemsyn med henblik på totalt at omgøre det nedarvede system. Men det er næppe et problem, der er egnet til at blive løst i den sidste uge af folketingsåret for derigennem at få gennemført regler derom.

Da jeg kun har en halv kort bemærkning til at svare hr. Leif Hermann, vil jeg tage et konkret tilfælde: En køber i et stormagasin af en beko-stelig vare føler sig ret snydt. Han går til domstolen og kræver en erstatning på 8.000 kr. Den erstatning får han. Stormagasinet, for hvem sagen er af principiel interesse, bestemmer sig til at appellere til landsretten, og så står altså denne kunde dér og spørger sig selv, hvad han nu skal gøre. Han bliver eventuelt tilbudt et forlig, der går ud på, at han kan få 500 kr. mod at lade være med at lave mere vrøvl. Hvordan i alverden skal han kaste sig ud i det hasardspil, det vil kunne være efter omstændighederne med nye syn og skøn, og hvad der nu ellers skal være, hvor han i værste fald kan risikere at skulle betale 30.000 kr., hvis stormagasinet bliver fri-fundet?

Det er en rystende måde at spille hasard med retssikkerheden på. I det øjeblik man afskærer appel i sådan nogle 8.000 kr.s sager, opnår man i hvert tilfælde, at der ikke kan spilles den hasard med det, for immervæk er det dog således, at når man i byretten har afsagt dommen, kan det ikke være det helt slemme for retssikkerheden, at den dom får lov til at blive stående, selv om den selvfølgelig kan være forkert, som alt kan være forkert, for så vidt man kan tale om rigtig og forkert på disse områder.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne sig til hr. Nør Christensen, at det er lidt flot at sige, at spørgsmålet om, hvorvidt folk har adgang til at få prøvet deres rettigheder ved en anden instans, er et spørgsmål om akademisk eller teoretisk diskussion. Der er nogle af os, der ikke har muligheder for eller i hvert fald holdninger til at affærdige begræns-

ning af almindelige menneskers adgang til at få prøvet sager – og for den sags skyld også alle andres adgang til at få prøvet sager af mindre værdi – ved en anden instans så flot, som hr. Nør Christensen har gjort det.

Men jeg noterer mig, at det altså er CD's holdning, at sager, som hyppigst forekommer hos almindelige mennesker, er sager, der i princippet ikke skal kunne vurderes ved anden instans.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Glistrup, at det unægtelig forekommer mig at være en lidt ejendommelig ting at stille sagen i den grad på hovedet, så dette her nærmest er udtryk for en beskyttelse af de små. Jeg kan se, at hr. Glistrup nikkede.

Jeg har intet – intet papir, ikke noget udsagn, ingen steder under udvalgsbehandlingen fundet noget – der tyder på, det er den måde, det vil blive administreret på. Det, vi gør, er, at vi flytter overvejelsen af, om man skal anke eller ikke anke, fra dem, det vedrører, til Justitsministeriet.

Jeg kan undre mig over, at det er hr. Glistrups politik, fordi hr. Glistrup jo ikke tidligere har været særlig optaget af, at det var Justitsministeriet, der i kraft af et bevillingssystem sad og tog stilling til den slags ting, når det drejede sig om tredjeinstansbevillinger.

Men det korte af det lange er: Kan hr. Glistrup få justitsministeren til at komme og fortælle her, at dette lovforslag vil blive administreret i overensstemmelse med de forventninger, hr. Glistrup har lagt for dagen her med sit eksempel fra stormagasinet? Det ville være interessant, hvis justitsministeren sagde det.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg tror ikke, at et stormagasin, der har tabt en sag, der vedrører under 10.000 kr., ved byretten, vil gøre sig den ulejlighed eller har den interesse, det ville være udtryk for at gå til landsretten. Derimod kunne det være, at den anden part, altså ham, der har tabt sagen, gerne ville gå til landsretten.

Dér har Fremskridtspartiet altså en formyndersk holdning, idet man siger, at det tjener hans interesser bedst, at vi her i Folketinget og ministeren konkret tager stilling til, om det nu også er sundt og godt for ham at få lå lov til at gå til landsretten. Hvis han vil tage den risiko